

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
50/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. március 25.

A C-152/19. P. és C-165/19. P. sz. ügyben hozott ítéletek
Deutsche Telekom AG és Slovak Telekom a.s.

A Bíróság elutasítja a Slovak Telekom és a Deutsche Telekom által a Törvényszéknek a szlovák távközlési piacon tanúsított versenyellenes magatartásokra vonatkozó ítéletei ellen benyújtott fellebbezéseket

A 38 061 963 euró bírság, amelynek megfizetéséért e két társaság egyetemlegesen felel, valamint a 19 030 981 euró bírság, amelyet kizárólag a Deutsche Telekom köteles megfizetni, tehát változatlan marad

A Slovak Telekom a.s. (a továbbiakban: ST) mint inkumbens távközlési szolgáltató Szlovákiában széles sávú szolgáltatásokat kínál helyhez kötött rézvezetékes és optikai szál hálózatain. Az ST hálózatai magukban foglalják a „helyi hurokot”, vagyis azokat a fizikai vonalakat is, amelyek a helyhez kötött telefonhálózatban egyrészt az előfizetői hálózati végpontot, másrészt a fő kábelrendezőt kapcsolják össze.

A szlovák távközlési szabályozó hatóság a nemzeti piacának elemzését követően 2005. március 8-án határozatot hozott, amelyben az ST-t a helyi hurok átengedésének nagykereskedelmi piacon jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóként jelölte ki. Következésképpen az ST az uniós keretszabályozás¹ értelmében köteles volt arra, hogy az alternatív szolgáltatók számára hozzáférést nyújtson a tulajdonában lévő helyi hurokhoz, lehetővé téve ezáltal az új belépők számára, hogy ezen infrastruktúrát annak érdekében használják, hogy saját szolgáltatásokat nyújtsanak a végfelhasználóknak.

2014. október 15-én a Bizottság határozatot hozott, amelyben bírságot szabott ki az ST-vel és anyavállalatával, a Deutsche Telekom AG-val (a továbbiakban: DT) szemben amiatt, hogy az ST visszaélt erőfölényével a széles sávú internetszolgáltatások szlovák piacán azáltal, hogy 2005 és 2010 között korlátozta azt, hogy az alternatív szolgáltatók hozzáférjenek a helyi hurokjához (a továbbiakban: vitatott határozat). A Bizottság különösen azt kifogásolta, hogy az ST és a DT megsértette az EUMSZ 102. cikket azáltal, hogy az ST a helyi hurokjának átengedésére vonatkozó referenciaajánlatában tisztességtelen szabályokat és feltételeket rögzített, és olyan tisztességtelen díjakat alkalmazott, amelyek nem tették lehetővé valamely megegyező hatékonyságú szolgáltató számára, hogy veszteségek nélkül tudja kínálni az ST által kínált kiskereskedelmi szolgáltatásokat. Ezért a Bizottság az ST-vel és a DT-vel szemben egyetemlegesen 38 838 000 euró bírságot, valamint a DT-vel szemben 31 070 000 euró bírságot szabott ki.

A 2018. december 13-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítéletben és a 2018. december 13-i Slovak Telekom kontra Bizottság ítéletben² a Törvényszék részben megsemmisítette a vitatott határozatot, és az ST és a DT által egyetemlegesen megfizetendő bírságot 38 061 963 euróban, a kizárólag ez utóbbi által megfizetendő bírságot pedig 19 030 981 euróban állapította meg.

¹ Lásd különösen a helyi hurok átengedéséről szóló, 2000. december 18-i 2887/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2000. L 336., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 83. o.), valamint az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.).

² A Törvényszék 2018. december 13-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélete ([T-827/14](#)) és Slovak Telekom kontra Bizottság ítélete ([T-851/14](#)); lásd továbbá: [196/18](#). sz. sajtóközlemény.

A Bíróság az ST és a DT által benyújtott fellebbezéseket elutasítja, és ennek keretében az erőfölényben lévő vállalkozás infrastruktúrájához való hozzáférés megtagadásának az EUMSZ 102. cikk értelmében visszaélészerűnek minősítésével összefüggésben pontosításokat tesz a Bronner ítélet³ hatályát illetően. Ebben az ítéletben a Bíróság magasabb küszöböt határozott meg az olyan magatartás visszaélészerű jellegének megállapításához, amely abban áll, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás megtagadja a tulajdonában lévő infrastruktúra versenytárs vállalkozások számára történő rendelkezésre bocsátását.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy bármely vállalkozás, még ha erőfölényben is van, főszabály szerint továbbra is megtagadhatja a szerződéskötést és az általa saját szükségleteire kialakított infrastruktúra használatát. Az erőfölényben lévő vállalkozással szemben a szerződéskötés visszaélészerű megtagadása miatt azon kötelezettség előírása, hogy kössön szerződést valamely versenytárs vállalkozással a saját infrastruktúrájához való hozzáférés lehetővé tétele érdekében, tehát különösen sérti az erőfölényben lévő vállalkozás szerződési szabadságát és tulajdonhoz való jogát. Így, amennyiben az erőfölényben lévő vállalkozás megtagadja az infrastruktúrájához való hozzáférést, e vállalkozás arra való kötelezése, hogy adjon hozzáférést a versenytársainak, versenypolitikai szempontból csak akkor indokolható, ha ezen erőfölényben lévő vállalkozás valóban uralja az érintett piacot.

A Bíróság ezt követően kifejti, hogy a Bíróság által a Bronner ítéletben meghatározott feltételek, és különösen a harmadik feltétel alkalmazása lehetővé teszi annak megvizsgálását, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás az infrastruktúrájának köszönhetően ténylegesen uralja-e a piacot. Ezen ítélet szerint az erőfölényben lévő vállalkozás kizárólag akkor kötelezhető arra, hogy hozzáférést biztosítson az általa saját tevékenysége érdekében kialakított infrastruktúrához, ha először is e hozzáférés megtagadása alkalmas arra, hogy teljesen megszüntesse a hozzáférést kérő versenytárs vállalkozás által támasztott versenyt, másodszor e megtagadás objektíve nem igazolható, harmadszor pedig az ilyen hozzáférés nélkülözhetetlen a versenytárs vállalkozás tevékenységéhez, azaz ezen infrastruktúrának nem létezik valódi vagy lehetséges alternatívája.

Ezzel szemben, **ha valamely erőfölényben lévő vállalkozás biztosítja az infrastruktúrájához való hozzáférést, de e hozzáférést tisztességtelen feltételekhez köti, a Bíróság által a Bronner ítéletben meghatározott feltételek nem alkalmazhatók.** Ugyanis az ilyen magatartások, noha visszaélészerűek lehetnek, mivel az érintett piacokon versenyellenes hatásokat válthatnak ki, nem feleltethetők meg azon magatartásnak, amikor az erőfölényben lévő vállalkozás megtagadja az infrastruktúrájához való hozzáférést, mivel a versenyjogot alkalmazó szervek nem kötelezhetik e vállalkozást arra, hogy adjon hozzáférést az infrastruktúrájához, mivel e hozzáférést már megadták. **Az ilyen összefüggésben meghozandó intézkedések ennél fogva kevésbé sértik az erőfölényben lévő vállalkozás szerződési szabadságát és tulajdonhoz való jogát,** mint az, ha arra kötelezik, hogy adjon hozzáférést az infrastruktúrájához, amikor azt a saját tevékenysége érdekében tartja fenn.

Az ST-t arra kötelező uniós keretszabályozásra tekintettel, hogy a versenytárs vállalkozások számára adjon hozzáférést a helyi hurokjához, a Bíróság emlékeztet arra, hogy e szlovák távközlési szolgáltató nem tudta megtagadni a hozzáférést, és valóban nem is tagadta meg azt. Ezzel szemben az ST az e hozzáférés mikéntjére vonatkozó döntéshozatali autonómiája keretében határozta meg a hozzáférésnek a vitatott határozatban kifogásolt szabályait és feltételeit. Mivel ezek nem minősültek a hozzáférésnek a Bronner ítélet tárgyát képező megtagadásával összehasonlítható megtagadásnak, **a Bíróság által erre vonatkozóan megállapított feltételek a jelen ügyben nem alkalmazhatók.** Az ST és a DT által előadott érvekkel ellentétben **a Bizottság** következőképpen **nem volt köteles bizonyítani, hogy az ST helyi hurokjához való hozzáférés nélkülözhetetlen volt a versenytárs szolgáltatók piacra lépéséhez, annak érdekében, hogy erőfölénnyel való visszaélésnek minősítse a hozzáférés szóban forgó szabályait és feltételeit.**

³ A Bíróság 1998. november 26-i Bronner ítélete ([C-7/97](#)); lásd továbbá: [72/98](#). sz. sajtóközlemény.

Miután a Bíróság az ST és a DT által felhozott többi jogalapot is elutasította, amelyek többek között az ST árprést eredményező árképzési gyakorlatának értékelésére és a jogsértés DT-nek mint anyavállalatnak való betudhatóságára vonatkoztak, **a Bíróság a fellebbezéseket teljes egészében elutasítja.**

Emlékeztető: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítéletek ([C-152/19 P](#) és [C-165/19 P](#)) teljes szövege megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499